

به نام عشق و خدا قوت

حکم حق گسترد بهر ما بساط
که بگویند از طریق انبساط
مولوی، مثنوی، دفتر اول، بیت ۲۶۷۰

با این دانش و خرد حضرت مولانای جان در برنامه‌های اخیر متوجه شدم، خداوند غفور به وسیله تمام ذرات عالم بخصوص قرین‌ها مدام رویم کار می‌کند تا به اصلم تبدیل شوم حتی لحظه‌ای ما را رها نمی‌کند پس تمام اتفاقات لحظه امتحان بر امتحان ماست.

باید ناظر آرام و تیز گوش در لحظه باشیم تا پیغامش به ما برسد چه چیز در ما تغییر کند، برایش صبر و شکر کنیم، شاکر درگاهش باشیم. پس با هر کس روبرو می‌شوم بدانم خداوند هر لحظه در حال کار جدید بر رویم می‌باشد. اینگونه همه را زندگی می‌بینم با دیده‌ای تیز بین مراقب افکارم و اعمالم می‌باشم که از امتحاناتش و اتفاق با تسلیم و حلم و فضاگشایی مداوم و مستمر سربلند و پیروز بیرون آییم. موفقیت و رستگاری فقط در این لحظه جاودانگیست. خدا ما را بس است او ما را کافی‌ست. حاجت اصلی ما تبدیل شدن و برگشت به اصلمان می‌باشد. آری زندگی صحنه امتحانات الهی است تا نفس آخر ما را امتحان می‌کند، تازه ما باید بسیار شاکر و سپاس گذار زندگی باشیم فقط به حق توکل کنیم، که به ما بصیرت و خردش را می‌دهد.

هر لحظه و هر ساعت یک شیوه نو **آرد** دارد خوانده می‌شود
شیرین تر و نادرتر **زان** شیوه پیشینش **از** خوانده می‌شود
-مولوی، دیوان شمس، غزل ۱۲۲۷

شاد و بیدار بمانید فاطمه از مازندران